

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.062 van 30 januari 2015
in de zaak A. 214.723/XIV-36.191**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Benoit Dhondt
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 januari 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 135.021 van 12 december 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 januari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds besloten dat zijn beweerde afkomst en het voorgehouden asielrelaas ongeloofwaardig zijn. Het cassatieberoep tegen dat arrest werd met 's Raads beschikking nr. 10.988 van 30 december 2014 niet-toelaatbaar verklaard. De

beoordeling van de authenticiteit en de bewijswaarde van stukken neergelegd in het kader van een tweede asielaanvraag behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal over volle rechtsmacht beschikt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat de neergelegde stukken niet volstaan om zijn werkelijke identiteit of herkomst aan te tonen en het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat verzoeker op enig moment, bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag, in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen of ter terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kenbaar heeft gemaakt dat hij de originele documenten in zijn bezit heeft. Gelet op de bewijslast die in beginsel op de kandidaat-vluchteling rust, diende verzoeker dit nochtans zelf mee te delen. Hetzelfde geldt voor de aard van de documenten zodat verzoeker geen schending van het hoorrecht aannemelijk maakt. Het rechtsplegingsdossier bevat enkel kopieën van die documenten zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit ook op wettige wijze kon vaststellen. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Wat betreft verzoekers vrees voor direct of indirect refoulement, wordt in het bestreden arrest terecht opgemerkt dat de aanvankelijk bestreden beslissing geen maatregel tot verwijdering of teruggedrijving betreft en er uitsluitend uitspraak wordt gedaan over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de devolutieve werking van het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van de commissaris-generaal kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met die motivering volstaan en zijn verzoekers verwijzingen naar de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing niet dienstig. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams